

ARNHEMSCHE

COURANT,

Dingsdag

I Januarij.

INDIE.

Bij eene verklaring van 1 October, voorkomende in de *Delhi-Gazette* van den 11den, geeft lord *Auckland* de redenen op, die hem aangespoord hebben tot eene gewapende tuschenkomst ten gunste van shah *Sojah*. Uitsluitend blijkt hoofdzakelijk: dat de heertogt naar Afghanistan ten dienste van den vorst van Cabul, *Dost-Mohammed* shah, die met de Perzen tegen de Engelsen in strijd is, een verbond aangegaan heeft, om in zijne plaats shah *Sojah* op den troon te bevestigen; dat deze onderneming gemeenschappelijk met *Hundschi-Singh*, den maharajah van Lahore zal geschieden, waartoe op het laatst van juni een drievoudig verbond gesloten is tusschen de Britsche regering, den vorst der Seikhs en den shah *Sojah*; eindelijk, dat Engelsche handelsbelangen de hoofdredenen zijn der interventie in Afghanistan.

TURKIJE.

Konstantinopel, 5 December. De heffing der belastingen volgens het nieuwe voorschrift ontmoet menig bezwaar, en de Porte ziet zich steeds meer van geldmiddelen onthoofd. — *Mehemed-Ali* schijnt werkelijk tot Senaar toe te willen gaan. De Perzische gezant, die naar Londen bestemd is, heeft zich naar Triest ingescheept, van waar hij zich naar Weenen begeeft. Eenige personen zijn in de voorsteden in hechtenis genomen; men gelooft dat het valsche munters zijn. (*Allg. Zeit.*)

RUSLAND.

St. Petersburg, 15 December. Het *Journal de St. Petersburg* maakt het programma bekend der plegtigheden, welke morgen zullen plaats hebben bij de verloving van H. K. H. de grootvorstin *Maria Nikolajowna* en Z. H. den hertog *Maximiliaan van Leuchtenberg*.

De lijst der daalbladen en tijdschriften, welke sedert 1830 in de postkantoren in het buitenland worden afgezonden, kan worden afgelezen, bevat 130 periodieken, waarvan er 7 in de stad Riga uitkomen. Onder de buitenlandsche zijn er 76 Duitsche, 36 Fransche en 18 Engelsche. Van de binnenlandsche bladen verschijnen er 40 in Russische, 17 in Duitsche, 1 in Poolsche, 2 in Lettische, 3 in Fransche, en eene prijs-courant in Engelsche taal.

DUITSCHLAND.

Munchen, 23 December. Z. M. de koning bevindt zich sinds eergisteren onwel; hij lijdt, even als de koningin, die nog bij voortdoring hare kamers niet verlaat, aan eene zware verkoudheid. — Volgens een bericht van den 24sten, had Z. M. den hofschonburg reeds weder bezocht.

Frankfort, 27 December. Een verregaand voorbeeld van de inconsequentie des menschen in zijne woorden en handelingen hebben ons dezer dagen twee Duitsche studenten geleverd, die over het duël redetwisten. De eene, welke deszelfs misdadigheid, volgens goddelijk en menschelijk recht staande hield, gevoelde zich door de spottende uitdrukkingen zijner wederpartij zoo beledigd, dat hij hem bij het verlaten der zaal woedend uitdaagde en den volgenden morgen doodschoot. Dit bewijst weder hoe weinig men aan de ijdele declamatiën heeft, die men, met christelijke en menschlievende gevoelens pralende, tegen het duël strafwetten vorderen, welke zij toch, als lafhartigheid hen niet verhoudt, in den wind slaan.

Van den *Main* schrijft men, dat de bondsvergadering waarschijnlijk eerst in de helft van februarij hare zittingen voortzetten zal. Eene voltrekking van het besluit der Londensche conferencie schijnt dus ook voorreest niet te wachten.

OOSTENRIJK.

Weenen, 15 December. Het gymnasium en de ridder-academie te Innsbruck zijn aan de jesuiten overgegeven geworden. Ten gevolge hiervan zijn eenige dertelven, die zich te Linz als gasten ophielden, naar Inspruk gegaan, andere moesten met het Gallische jesuiten-kollegie derwaarts bevestigd worden.

PRUISSEN.

De *Frankfurter Courant* van den 29sten meldt, dat er in het regerings-advies van 25 december, onder den titel van handel, vermeld is, dat de Pruisen met de Nederlanden een verbond aangegaan hebben, om de Pruisen te beschermen tegen de Nederlanden.

De *Frankfurter Courant* van den 25sten meldt, dat er in het regerings-advies van 25 december, onder den titel van handel, vermeld is, dat de Pruisen met de Nederlanden een verbond aangegaan hebben, om de Pruisen te beschermen tegen de Nederlanden.

De Pruisen en de Nederlanden tegen 5 pCt., spoedig tot stand zal komen. De zaak wordt zeer geheim behandeld: des te grooter is echter de schrik, welke voortvloeit (tot nog toe voorbarige) tijding van het sluiten eens verdrags onder het oog gedeelte van het daarbij betrokken publiek gebaad heeft. Daarbij is niet te ontkennen acht zich izonderheid dat gedeelte der kooplieden, die hunne fabrieken in bestworfel-suiker-fabrieken hebben bevestigd en die zich thans met de Pruisen in het belang van een concessie betrekking beschouwen. Men zegt, dat onze suiker-fabrieken een kapitaal van 30 tot 40 millioen daalders waard zijn. Hetgeen overigens onlangs door de Maagdenburgsche deputatie aangevoerd is, mocht indruk gemaakt hebben. Men stelt op dien voorgrond, dat Holland met zijne weinige millioenen inwoners, en zijnen buitendien in de laatste jaren merklijk toegenomen landbouw, van eene sterk producerende staten-vereening, hoedanig het Duitsche tolverbond is, 25 millioenen inwoners tellende, veel te weinig graan voor eigene consumtie zou kunnen tullen; en wat Hollands transitohandel betreft, zoo zou hij voor ons eer schadelijk dan voordelig wezen, vermits wij dien toch aan de Hollandische concessie-houders moeten overlaten.

» Men is hier niet weinig verbaasd over de onbegrijpelijke persvrijheid, welke uitsluitend te Coblenz heerscht. Daar mag men in lange correspondentie-artikelen uit Brussel aan den geheelen Duitschen bond den handschoen toewerpen; men mag hem zeggen, dat, als hij zijne rechten op Luxemburg geldend wil maken, Frankrijk zulks niet zou dulden. De eenige wijze waarop men deze toelating verklaren kan, is, dat de overheid meent, dat de onzin genoegzaam zijne eigene wederlegging medebringt. Terwijl wij op deze wijze onze eigene pers door de vingers zien, hebben wij vergeefsche pogingen bij Beieren aangewend, om van hetzelfde te verkrijgen, dat het zijnen dageladen hunne dagelijkse aanvallen op onze staatkundige instellingen verbiede. De Beijersche regering meent die beperking der persvrijheid niet te kunnen inwilligen.

» De *Frankfurter Courant* meldt, dat de Belgische bankbreuk, loopen hier, wederzijdsche geruchten, waarvan ik echter voor het oogenblik slechts zoo veel kan zeggen, dat men dit vooral in nauw verband tracht te brengen met de staatkundige aangelegenheden van uw land. De zamentreffing der politieke crisis met deze commerciële is evenwel, dunkt mij, veel te natuurlijk, dan dat zij zoo ver gezocht gissingen ter verklaring zou behoeven.

» Onze universiteiten, ten gevolge van het verlot, hetwelk de inlanders gekregen hebben, om ook andere Duitsche universiteiten weder te mogen bezoeken, in studentental eenigzins verliezen; vooral wat betreft de juridische en medische faculteiten. Intusschen verheugt men zich toch zeer over den terugkeer tot vrijzinniger denkbeelden en het vertrouwen in de goede gezindheid der jeugd.

» Het is misschien minder bekend dan het verdient te zijn, dat het door den vromen geest van vele inwoners mogelijk is geworden hier te Berlijn een eigen zendelingshuis op te rigten, waar zendelingen voor de verwijderdste landstreken gevormd worden. Uit ons zendelings-instituut zijn overigens reeds mannen gesproken, die ook in uwe koloniën werkzaam zijn voor de verbreiding des Christendoms. Toen men het onlangs zoo zeer betreurde, dat de godsdienstige expeditie van den bekenden zendeling *Gutslaff* (een Pruis) naar Japan, mislukte, zoo vergeet men, dat de geheele reis diens ondernemenden mans slechts een gevolg van onwetenschap was. De heer *Gutslaff* schijnt ten minste niet geweten te hebben, dat, sedert de yreese-lijke oproeren en moordtoezellen, welke de verbreiding des Christendoms, gedurende de 17de eeuw, in Japan veroorzaakte, eene wet de doodstraf uitsprekt over eiken christen, die het land betreedt, en dat de Hollanders, die van Java derwaarts zeilden, verklaren moesten, dat zij geen christenen, maar Hollanders waren.

ENGELAND.

Londen, 27 december. De baron *Bulow* heeft gisteren Londen verlaten, met voornemen om eenige dagen te Brighton door te brengen. Verscheidene bij de conferencie geattacheerde diplomatieke personen zijn voornemens, om, gedurende het interregnum des Hollandsch-Belgischen tribunaals, dergelijke uitstapjes te maken. (*Courier*)

— De *Morning-Post* verklaart het bericht, door het *Handelsblad* gegeven en het *Journal de la Haye* bevestigd, betrekkelijk eene nota door Engeland, namens Europa aan België gericht, niet als een vroeg onopzettend maar voor ongerijmd te zien. Engeland zou de Pruisen niet meer als een vijand beschouwen, maar als een vriend, die het land van België moet beschermen tegen de Nederlanden.

FRANKRIJK.

Parijs, 26 December. In de openbare zitting van de kamers der pairs van heden zijn de algemeene discussiën over het adres van antwoord geopend. De rapporteur, de graaf *Portalis*, las vooraf het ontwerp voor, waarvan de voornaamste zinsneden hier volgen:

» De kamer der pairs juicht met U. M. over het schouwspel van den algemeenen staat des koninkrijks; de voorspoed, dien het geniet, is een der heichste waarborgen van de openbare rust. U. M. zal ons altijd volijverig zien, om mede te werken tot de verbeteringen, die strekken, om de ontwikkeling van dien voorspoed te begunstigen en te bevestigen.

» Het verheugt ons van U. M. te vernemen, dat onze betrekkingen met de vreemde mogendheden vredelievend en vriendschappelijk zijn. Gematigdheid, met kracht gepaard, verzekert aan een groot rijk de achting en den rang, die hetzelve toekomen. Frankrijk, de traktaten getrouw nalevende, heeft recht er op te rekenen dat dezelve ook overal zullen gehandhaafd worden.

» Wij wachten met vertrouwen den uitslag af van de onderhandelingen betrekkelijk België en Holland, overtuigd zijnde, dat het gouvernement Uwer M. niets verzuimt, om overeen te brengen hetgeen de waardigheid van Frankrijk, de belangen eener bevriende natie en de goede trouw vorderen. De onafhankelijkheid van België en deszelfs staatkundige, door de groote Europeesche familie algemeen erkende rang zullen voor den vrede der wereld eenen waarborg te meer geven.

» De intogt der Oostenrijksche troepen in de pauselijke staten was het teken, Sire, van de militaire bezetting van Ancona. Het einde daarvan was met derzelve aftogt bepaald, gelijk zulks bij eene in april 1832 met den pauselijken stoel gesloten overeenkomst was vastgesteld. Deze overeenkomst is ten uitvoer gelegd: onze troepen hebben de pauselijke staten, bij het aftrekken uit Ancona, bevrijd verlaten van de vreemde tusschenkomst.

» Bij de aanschouwing van de rampspoeden, die Spanje drukken, verzwaaard nog door wederzijdsche noodlottige aanslagen op de menselijkheid, gevoelen wij ons telken jare met dieper leedwezen aangedaan. Smartelijk is de gedachte, dat men nog het tijdstip niet voorzien kan, waarop de burgeroorlog en regeringloosheid niet meer de pogingen der Spaansche natie zullen gerammelen, om de weldaden te verkrijgen eener vrije en monarchale constitutie. Met aan het gouvernement van de koningin-regentes, Sire, den steun te blijven verleen, welken haar bij de tractaten gewaarborgd is, zal U. M. aan de wanschen en billijke verwachting van Frankrijk beantwoorden.

» Even als U. M., hopen wij, Sire, dat onze reeds te lang durende geschillen met Mexiko en de Argentijnsche republiek ten einde zullen spoeden. De eer van Frankrijk gebod het beginsel van het recht der volken te doen eerdiedigen, en door de kracht der wapenen de miskende billijkheid van deszelfs vorderingen te ondersteunen. Wij twijfelen niet, of de tegenwoordigheid van onze eskaders zal den uitslag verzekeren, en de Fransche handel zal weder, in die verwijderde streken, de veiligheid genieten, waarop dezelve recht had.

De overige artikelen van het adres behelzen eenen weerklink van hetgeen in de openings-aanspraak, over de voordeelige gesteldheid van de bezittingen in Afrika en verder aangaande de binnenlandsche aangelegenheden, gezegd werd.

Bij de opening der algemeene discussie was de graaf *de Montalembert* de eerste spreker. De graaf hield een lange redevoering over de Belgische kwestie. Naar zijn gevoelen bestond er geen traktaat der 24 artikelen meer, en, zoo het al bestond, was het toch niet verplichtend.

De rede van den graaf *Montalembert* werd door den heer *Molé* beantwoord. De minister betoogde, dat men het stelsel van den vorigen spreker, volgens hetwelk de traktaten van de omstandigheden afhingen, en zij kunne kracht verloren, wanneer de volken, die dezelve betroffen, ze verwierpen, er slechts ééne wet in de wereld zou gelden, het recht van den sterkste namelijk. Ter wederlegging van degenen, die beweerden, dat er wellicht een traktaat bestaan had, men moet er gansaken sedert te niet gegaan was, haalde de minister de gebeurtenissen aan, hoe België, op de weigering van Holland, in 1831, verlangd had dat de 24 artikelen in een door de vijf mogendheden gewaarborgd traktaat werden veranderd, en België dit traktaat steeds als den grondslag van zijn volksbestaan had aangemerkt. Sedert, tot op de hervatting der onderhandelingen, in mei 11., was de staat van zaken onveranderd gebleven. In den loop derzelve, had Frankrijk de belangen van België steeds voorgestaan; het kabinet had gewenscht, dat andere bepalingen in het traktaat waren vervat geweest, maar nu kon men slechts deszelfs uitvoering verzekeren. Frankrijk had de trouw der traktaten altijd tot grondslag zijner staatkunde genomen; een eenmaal aangenomen traktaat kon men niet wijzigen, dan met bewilliging der beide partijen. De minister, vervolgens over het bondgenootschap met Engeland sprekende, noemde dit eene zeer gewichtige kwestie; hij kon niet ontveinzen, dat dezelve den vrede of den oorlog in zich besloot; het was de vraag of Frankrijk zich in Europa wilde ten toon stellen, of nauwer dan

poit met zijnen besten bondgenoot vereenigd blijven. Deze woorden deden eene langdurige beweging in de zaal ontstaan. — Bij het vertrek van den post duurde de discussie nog voort.

De afgevaardigden zijn heden niet vergaderd. Men denkt, dat het ontwerp van adres dezer kamer den 3den of den 4den januarij zal gelezen, en de discussie op den 7den zal bepaald worden.

Parijs, 27 december. Nadat de minister *Molé* in de zitting der kamer van de pairs, gisteren, bij de algemeene discussiën over het adres van antwoord, voornamelijk den graaf *Montalembert*, met opzigt tot de Belgische kwestie, beantwoord had, en ten stotte van de wijze van beslechting dier kwestie, voor wat de kamers aangaat, de vraag van oorlog of vrede afhankelijk had gemaakt, heeft de heer *Pelet de la Lozère* de tribune beklommen, om in het algemeen over de binnenlandsche staatkunde te spreken, welke hij op verre na zoo voldoende niet vond, als in de openings-aanspraak gezegd werd; bijzonder betroffen zijne aanmerkingen de zedelijke gesteldheid van het land. Na hem volgden de heeren *Villemain* en *Cousin*, om over den toenemenden invloed der geestelijkheid, bijzonder van de jezuiten te klagen, en om over de onverdraagzaamheid van derzelve leden nit te weiden, waarvan men te Clermond-Ferrand, bij het verscheiden van den graaf *Montlosier*, zulk een sprekend voorbeeld gehad had. De heeren *Barthe* en *de Salvandy* verdedigden het bestuur, en haare administratie in het bijzonder tegen de aanmerkingen der laatstgenoemde leden.

In de zitting der pairs van heden zijn de discussiën over de artikelen van het adres geopend. Het eerste, betreffende den staat van Frankrijk en de medewerking der pairs, gaf tot geen discussie aanleiding; bij het tweede, over de betrekkingen met de vreemde mogendheden, vroeg de heer *Pelet de la Lozère* het woord, om over de jongste botsingen met Zwitserland te spreken. Hij meende, dat de prins *Louis*, met de toestemming of toelating althans van den Franschen senaat, in Zwitserland was terug gekomen; dat het gouvernement, op zijne overnagte stemming, te streng jegens een naburigen bevrienden staat had gehandeld; en de uitdrijving geverg van een Zwitsers burger, die door de Zwitsersche wetten aanspraak op bescherming had. De heer *Molé* vatte terstond het woord ter beantwoording op. Hij merkte aan, dat, zoo men Zwitserland van zich afkeerig had gemaakt, zulks niet aan dit ministerie te wijten was, maar aan het vorige; waarvan de vorige spreker deel maakte.

Bij de discussie over dit artikel, sprak de graaf *Tascher* nog eenige woorden over de onafhankelijkheid van Krakau, waarmede de president van den raad zich scheen te vereenigen; de laatste zeide te hopen, dat de vertoogen van Frankrijk bij de drie beschermende mogendheden gevolg zouden hebben. Het tweede artikel werd daarop aangenomen.

Bij de discussie van het derde artikel, over de Hollandsch-Belgische zaken, voerde de heer *Villemain* het eerst het woord. Hij sprak ten voordeele van België met opzigt tot het behoud van het grondgebied, dat het heden in handen heeft. De koning van Holland had zeven jaren besteed, om zich te beraden, waarom zou België dan slechts tot den 15den Februarij uitstel hebben.

Parijs, 28 december. De heer *Villemain* heeft nog een woord gezegd om de kamer te doen opmerken, dat men België bescherming beloofd had, dat de kwestie over het grondgebied hervat, en, zoo al niet gewonnen, althans uitgesteld kon worden; waarop de heer *Molé* evenwel heeft geantwoord, dat Frankrijk België nooit zal verlaten, daar waar rede of billijkheid de ondersteuning of verdediging van deszelfs belangen vorderen (Toelating). Frankrijk heeft het aanzoek van België, om de schuld te herzien, ondersteund: doch om het erkende bestaan op onze grenzen van een onafhankelijk koninkrijk niet in de waagschaal te stellen, eischen wij van België, dat het binnen de grenzen van gematigdheid terugtrede en zich niet verzette tegen beginselen, welke handhaving deszelfs eigene belangen medebrengen (Zeer goed). Na eene korte repititie van den vorigen spreker en eene protestatie van den heer *de Montalembert*, ten einde Limburg en Luxemburg niet aan België te ontnemen, hield de graaf *Molé* hun onder het oog, dat het traktaat der 24 artikelen door de Belgische kamers gefatificeerd was. Wat nu betreft te weten, of het Fransche gouvernement de territoriale kwestie bij het traktaat heeft ondersteund, staatkundige redenen veroorloofden hem niet zulks te vermelden. Hierop kwam de 4de paragraaf ter behandeling, rakende de ontruiming van Ancona. De heer *de Broglie* betreurt, hetgeen hij eenen misstap in het bestuur noemt, en dat een sints zeven jaren gevolgd stelsel was opgegeven.

De minister *Molé* vatte in de zitting van heden den draad der beraadslagingen op, en beantwoordde het gezegde van den hertog met te zeggen, dat de Fransche troepen Ancona bezet hielden op voorwaarde, dat zij hetzelve zouden ontruimen, zoodra de H. vader zulks zoude verlangen. Dit blijkt ten duidelijkste uit eene redevoering van den hertog *de Broglie* zelve. Deze deed hierop den raads-president opmerken, dat de ontruiming geen plaats had moeten hebben zonder eene voorafgaande conventie, ter voorkoming, dat de Oostenrijksche troepen eenmaal eenen inval moesten beproeven. De heer *de Broglie* hield er op, dat de Oostenrijkers op het verlangen des H. vaders afgetrokken waren, en dat het eischen van nieuwe concessiën misbruik maken zoude geweest zijn van eene stelling, welke in bezitneming men ons vergund had, terwijl daardoor bovendien de onafhankelijkheid van eenen kleinen staat zoude aangerand zijn. Deze woorden werden van onderscheidene kanten toegejuicht. Bij het vertrek van den post duurde de zitting nog voort.

BELGIE.

Brussel, 29 december. In den *Commerce Belge* leest men het onderstaande:

In den loop dezer week moet bij het gouvernement eene nieuwe nota van wege verscheiden der bij de Londensche conferencie vertegenwoordigde mogendheden zijn ontvangen, en waarin krachtdadiglijk wordt geïntereceerd tegen de militaire bewegingen en maatregelen, die dezer dagen hebben plaats gehad; het schijnt, dat de minister van oorlog, ten gevolge van het kennis bekomen der in die nota vervatte bedreigingen, tot 15 maart het opkomen der miliciens van 1837 heeft uitgesteld.

— De Belgische vertegenwoordigers hebben eergisteren het budget der openbare werken aangenomen. De Belgische senaat heeft eergisteren aynd

eene buitengewone vergadering gehouden, om over het ontwerp, om de bank met 4,000,000 fr. te hulp te komen, te beradelen. Dezelve heeft het ontwerp met eenparigheid goedgekeurd. Men verwachtte, dat gisteren of heden het ontwerp als wet zou bekend gemaakt worden.

— In den *Commerce Belge* leest men heden het volgende, over het voorstel in de zitting der verlegenwoordigers van woensdag:

„Lieden, die gewoonlijk wel onderrigt zijn, spreken van de aanstaande ontbinding der kamers. Het voorstel van den heer de *Méroude* heeft den pijnlijksten indruk op alle klassen van de maatschappij gemaakt. België wil in goede verstandhouding met zijne naburen leven; maar wil onafhankelijk zijn; het is verontwaardigd, op de gedachte aan de vereeniging met een vreemd land. Men is algemeen van gevoelen, dat het voorstel van den gedeputeerde van Nivelles niet met den vereischten nadruk is afgewezen geworden, gelijk zulks eene Fransche, Engelsche of Duitsche kamer zou hebben gedaan.

— Het bericht, dat een aantal Polen-officieren in het Belgische leger met hun voormaligen rang aangesteld waren, schijnt een groot getal Poolische vluchtelingen naar België te hebben gelokt, en het bestuur overstelpt te zijn geworden met allerlei aanzoek van die lieden, om insgelijks in het leger eene plaatsing te bekomen. De ministerie *Indépendant* behelst dien ten gevolge een bericht, waarin de aanstelling van de bovengemelde officieren wordt tegengesproken, en de Polen, zoo in als buiten België, aangemaand, om zich van dergelijke aanzoeken te onthouden.

— Het *Antwerpen* schrijft men van den 27sten. Het gouvernement gaat voort met het aanleggen van verdedigingswerken voor onze vesting. Men werkt met ijver aan den wederopbouw der batterijen van Kattendijk tot aan het Noorderfort. De ijver is zoo groot, dat er dag en nacht wordt voortgewerkt.

— Te Luik zijn de Brusselsche in deputatie aldaar aangekomen studenten door de Luiksche kweekelingen op een feestbanket onthaald. Van besluiten om zich te wapenen blijkt echter nog niets, zoo min te Luik, te Leuven of te Gent.

— Het Belgische bewind heeft uit de arsenalen van Luik een 3000tal geweren Robert naar het Luxemburg gezonden; men zou aan de troepen van het Luxemburgsche ook 2000 zoogenaamde *fusils-kopittieurs* uitdeelen.

— Sommigen willen, dat de heer *Charles de Brouckere* thans al de betrekkingen, welke hij sedert den Belgischen opstand in zijnen persoon verwoonde, en waaronder zeer winstgevende zijn, wil nederleggen. Hij is op dit oogenblik, behalve directeur zijner gevallen bank, directeur der Belgische munt, adjutant van vorst *Leopold*, kolonel der artillerie, en bezoldigd hoogleeraar bij de vrije universiteit te Brussel. Zoodat hij derhalve bijna zoo veel posten bezit als sommige Oud-Nederlandsche ministers en verlegenwoordigers.

• *Gravenhage*, 30 december. De Javasche couranten tot den 5den september behelzen het volgende:

De schout-bij-nacht *E. Lucas*, door Z. M. den koning benoemd tot kommandant van Zr. Ms. eskader in Oostindie, en aan dien vlag-officier tevens het militair beheer der koloniale marine opgedragen zijnde, onder den titel van inspecteur der marine, zoo is het bevel over 's konings militair eskader in Nederlandsch-Indië, door de koloniale schout-bij-nacht kommandant *de Koopman*, uit handen van den hoofd-administrateur der marine, uit handen van den hoofd-administrateur der marine *Ruloffs*, welke daarmede tijdelijk was belast.

Overeenkomstig het al verder door Z. M. bepaalde, blijft het administratief gedeelte van de koloniale zeemagt, op denzelfden voet als thans, onder het beheer van den hoofd-administrateur der marine, doch mede onder het toezigt van den kommandant-inspecteur.

Eindelijk is nog, ter gelegenheid van het vertrek naar het vaderland van den kapitein ter zee *Koopmans* voorn., aan hem de hoogste tevredenheid van den gouverneur-generaal kenbaar gemaakt, over de wijze, waarop hij zich in het algemeen van zijne dienstplichten, gedurende zijn aanwezig in deze gewesten, gekweten heeft.

Utrecht, 30 December. Door bijzondere en geheel onverwachte omstandigheden, is de uitgave der onafhankelijke courant, welke, op aanzoek van een aanzienlijk gedeelte der burgerij, hier ter stede met 10. Januarij had moeten aanvangen, voor het oogenblik geschorst geworden. Men vleit zich echter, in de verhindering, die van later persoonlijke aard is, spoedig te zullen kunnen voorzien.

Arnhem, 31 December. Met genoegen kunnen wij melden, dat de heer *Alexandre*, directeur van het gezelschap Fransche tooneelstukken voor de provinciën, ten gevolge van hem gemaakte aanzoeken, een nieuw abonnement heeft geopend: hetzelfde zal aanvangen den 15den Januarij en eindigen den 30sten Maart; de voorstellingen zullen om de veertien dagen plaats hebben.

Kampen, 28 december. Ook hier heeft het ijs een offer ontvangen. Op den morgen van den eersten Kerstdag, namelijk, schoten twee hoeren-knechts, op het Gruffhorsterdiep schaatsrijdende, door het ijs; de een reddde zich, doch de ander ... Meijer, oud 20 jaren, dienende op 't Kampen strand, werd een uur later dood opgehaald.

AMSTERDAM, den 30 December.

Effekten-Societeit van 30 December.

In de kamers der pairs was de redevoering van den heer *Mold* van veel gewicht, en heeft bewezen, dat het Fransche gouvernement, reopens de moet de overige mogendheden eens is. Intusschen men spreekt van het afbreken van het afbreken van het tegenwoordige ministerie, maar de inlandsche zaken worden niet daaraan geen geloof gehecht. Inlandsche zaken worden niet daaraan geen geloof gehecht.

Integralen 53 1/2, Handels-actien 175.

Ardoius 16 1/2 à 18, weinig gedaan.

Mengelwerk.

Hoe lang kan het nog duren?

Betoog dat alle landen, die op het krediet-stelsel geleunt hebben, het eens wat vroeger, het andere wat later, tot hetzelfde uiteinde gelangd zijn, — tot het bankroet.

(Ingezonden.)

Indien eenmaal de *Nederlandsche Staats-Courant* een vertoog bevatte met de slotsom: tweemaal twee is vijf, dan zouden al de slaapmutsen — en hun getal is in zeker land vrij aanzienlijk — als met eenen mond uitroepen: Ei, ei, dat had ik nimmer gedacht, maar het moet evenwel zoo zijn, want het staat duidelijk in de officiële courant. Komt nu de oppositie en bewijst dat tweemaal twee vier is, dan weten dezelfde slaapmutsen niets beter te doen dan te schimpen: » Al weder die vuile tegenpraak! Kunnen de roekeloze lasteraars dan nimmer aan de goedgeaarde en waarachtige courant gelijk geven! » Dit gevoel van vooringenomenheid voor al hetgeen door de officiële, half-officiële of gediensstige organen van het bestuur wordt opgedischt, en tegen al hetgeen door de oppositie wordt beweerd of bewezen, is strijdig met den zedelijken inborst van den mensch, die hem meer tot eigen onderzoek, dan tot blinde onderwerping aan de handelingen en gedachten van anderen, aandrijft. Ook bestaat die vooringenomenheid niet in de meest geciviliseerde landen; noch in Noord-Amerika, waar veeleer de gewestelijke belangen bij de beoordeeling invloed uitoefenen; noch in Engeland, waar een in hevigheid van oppositie en in vrijmoedigheid, ja in vermetelheid van taal, alle anderen voorbij strevend dagblad (*the Times*) zich in eene hooge achting en een overgroot getal van abonneent en lezers verheugt; noch in Frankrijk, waar op dit oogenblik vele van de uitstekendste mannen de anti-ministeriële bladen met hunne bijdragen verrijken; noch zelfs in Duitschland, waar de censuur niet in staat is, elk geschreeuw van verontwaardiging over het gedrag van sommige kleine despoten te onderdrukken, en waar elke letter in dien geest door de massa der bevolking verstonden wordt. Nogtans — door eene der zonderlinge wisselingen van den tijd — bestaat zoodanige vooringenomenheid voornamelijk in die gewesten, welke voorheen als de bakermat der vrijheid, als de veilige schuilplaats voor de politieke bannelingen uit alle landen van de wereld werden beschouwd.

In een door de *Arnhemse Courant* overgenomen vertoog: *Dagblad-schrijvers*, is breedvoerig ontwikkeld, wat voornamelijk tot deze omkeering der begrippen aanleiding heeft gegeven. Maar indien met er daad eenige Belgische dagbladen tot het oproer en de afscheuring der zuidelijke provinciën mogen hebben bijgedragen, is daarom elke vrije uitdrukking ontzegd? is de meest oprechte en brave bedoeling, de warmste en hartelijkste verdediging van de belangen van het vaderland onwaardig en hatelijk, alleen omdat men met het bestuur van zinswijze verschilt? Waar die deerniswaardige verblinding bestaat, waar niet onpartijdig en te goeder trouw tussohen regering en oppositie geoordeeld wordt, daar is geen heel voor het algemeen te verwachten. Niet dat men overal en altijd aan de oppositie gelijk geve, omdat zij hekel; niet dat men al hetgeen bestaat, voorwerpt, omdat het bestaat; — maar dat het publiek, deze opperste verschaar, de woorden, beweringen, de argumenten en van de eene en van de andere partij kalm overwege; dat niet een vonnis geveld worde, alvorens beide partijen gehoord te hebben. In de groote, van ouds beroemde *Römersaal* te Frankfort a. M., waar de keizers de kuldiging der vorsten van het rijk plagten aan te nemen, staat met groote gouden letteren:

„Eines Mannes Rede ist keines Mannes Rede.“

Wordt die gulden spreuk thans in Nederland, althans met opzigt tot de journalistiek, gevolgd?

Na de vertoogen » *Bankroet of Oorlog* „ » *Zal de natie nog langer bloeden ten voordeele der Handelmaatschappij!* » De voorbeelden verkondigen het luide: lang kan het niet meer duren. (*Arnh. Cour.* van 30 October, 15 en 24 November ll.) gelezen en langer dan eene maand vergeefs op eenige wederlegging in de officiële *Staats-Courant*, in den ministeriële *Avondbode* en het ultra-ministeriële *Handelsblad* gewacht te hebben, is bij sommigen de vraag opgekomen: zal de nieuwe leening van 19 millioën gulden ook kunnen geplaatst worden? Deze twijfel, hoe natuurlijk dan ook, kan nogtans slechts door lieden worden geopperd, die den stand van de beurs niet kennen. Neen, er bestaat geen twijfel, of, — mits er geene noodlottige wereld-gebeurtenissen plaats hebben, — de nieuwe leening koopers zal vinden, al wordt ook daardoor de reusachtige schuldenlast op nieuw met eene som vermeerderd, gelijk staande met de geheele schuldenlast van het verwante, in zoo vele opzichten met Nederland overeenkomende koninkrijk Württemberg (1); even als tot het jaar 1825 de leeningen van Mexico, Columbia, enz., en tot het jaar 1836 die van Spanje en Portugal grif zijn geplaatst geworden. Wat het Parijsche huis in het jaar 1830 betrekkelijk Spanje aan zijne correspondenten schreef, » *„Qui que les intérêts seront payés, les nouveaux emprunts ne manqueront pas d'être placés, ect.* „ is niet van allen grond ontbloot. Want, daar zoo vele menschen, afkeerig van elk grondig onderzoek, zich veelal door het uiterlijke en oogenblikkelijke laten verblinden, zoo kan het niet

(1) Zie hier eene nauwkeurige opgave van de Württembergische staatschuld, zoo als die, betrekkelijk de Nederlandsche, nergens zal gevonden worden. Nadat in het laatste jaar f 308,812-6 kr. afgelost zijn geworden, bleven op 30 Junij ll.:

Kapitaal.		Jaarlijksche renten.
f 515,920	5 pCt. effecten	f 25,796.
- 23,378,210-37 1/2	4 pCt. id.	- 935,128-25.
- 455,900	3 1/2 pCt. id.	- 15,956-30.
- 4,172	2 1/2 pCt. id.	- 104-13.
f 24,354,202-37 1/2 kr.		f 976,985-13 1/2

De Württembergische gulden is met de Nederlandsche gelijk. De Verordening, dat de Staatsschuld met de Nederlandsche gelijk is, is in de Wet van 1830, art. 10, opgenomen.

missen, of staten, welk aan hunne verbindtenissen voldoen, en zich daardoor het aanzien van solvabiliteit weten te verschaffen; zulken eenen tijd lang, althans onder verlokkelijke voorwaarden (2), nieuwe geldschieters vinden. *Op hoedanige wijze*, door welke middelen aan de verbindtenissen voldaan wordt, daarmede bekommert zich de menigte weinig. Nog onlangs zeide een groot honder van nationale effecten in het openbaar: "laat zij redeneren en voorspellen zoo veel en wat zij willen, als maar de f12,37½ betaald worden," (bedrag van een interest-coupon van een certificaat 2½ pCt werkelijk schuld); en zoo denken en spreken duizenden. Maar hoe komt het dan, zal men vragen, dat er toch nieuwe geldschieters gevonden worden, terwijl niemand zijn vermogen zou willen vertrouwen aan eenen particulier; van wien men stellig weet, dat hij het opgenomen kapitaal nimmer, maar ook de rente niet zal kunnen betalen, zonder telkens tot nieuwe kostbare geldleeningen toevecht te nemen, en zoodoende den schuldenlast al meer en meer te verhoogen? Waardoor? — door het onmetelijk verschil in het vertrouwen jegens den staat en jegens den particulier. In de eerste plaats, omdat de geldbelegging in publieke effecten vele gerief en gemakkelijheid aanbiedt, welke te dikwerf vermeld, te algemeen bekend zijn. Dan dat het noodig is ze hier op te tellen; ten tweede, omdat de financiële gesteldheid van een rijk doorgaans minder nauwkeurig dan die van eenen particulier door den geldschieter wordt onderzocht en voortdurend op het oog gehouden, en omdat die gesteldheid van zaken buiten 'lands, waar men hoogstens de groote resultaten, nieuwe leeningen, interest-betalingen, schorsingen enz., echter geene bijzonderheden verneemt, nog veel minder bekend is; eindelijk, omdat nog al dikwijls de verkeerde meening bestaat, en door zekere schrijvers opzettelijk wordt onderhouden, dat, onverschillig, of er in het geheel geen schuld, dan wel een onzettende schuldenlast bestaat, een staat niet gezegd kan worden rijker te zijn wanneer hij weinig, of armer, wanneer hij veel te betalen heeft. Zoo zoude nog onlangs eene reeks van vertoogen, in een van de dagbladen der hoofdstad geplaatst, aan de meening ingang verschaffen, dat vermeerdering van staatschuld en van belastingen verhoogen van welvaart en rijkdom voor de natie ten gevolge heeft. — Het blijve hier in het midden gelaten, tot op welk punt deze stelling in de theorie met grond mag verdedigd en bestreden worden; bij onderwerpen, van zoodanig gewigt, waar eene proefneming voor de algemeene belangen wat duur zoude kunnen te staan komen, moeten de uitkomsten in praktijk den uitslag geven, die bovendien het onmetelijk voordeel hebben, als onbetwistbare daadzaken aan geene discussie onderhevig te zijn. Dan waarin bestaan deze uitkomsten? Daarin, dat alle landen, die op het geprezen krediet-stelsel geleund hebben, het eene wat vroeger, het andere wat later, tot hetzelfde uiteinde gelangd zijn, — tot het bankroet. Evenmin zal men kunnen betwisten, dat die staten, welke tot heden aan hunne verbindtenissen getrouw voldaan hebben, zich niet anders dan in het uiterste geval van het gevaarlijke krediet-stelsel bediend, veelteer de uitgaven van den staat naar de werkelijke inkomsten, of, zoo men wil, de opbrengsten, dat is te zeggen **DE WERKELIJKE**, niet de fictieve opbrengsten, naar de vereischte uitgaven gemeten hebben. (Vervolg hierna.)

(2) Zoo mag het afstaan van een 5 pCt. effect beneden pari genoemd worden op een oogenblik, dat de 4 pCt. effecten niet slechts van Engeland, maar ook van Frankrijk, Oostenrijk, Beieren, enz. alle boven pari, eenige, zoo als h. v. de Pruisische, zelfs 6 à 8 pCt. opgeld staan. Om vijf gulden jaarlijksche rente van het naburige Pruisen of Hannover te getuigen, moet men thans een kapitaal van ruim honderd en dertig gulden besteden. Honderd gulden, aan Nederland vertrouwd, leveren meer dan vijf gulden jaarlijksche rente op.

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en **WETHOUDEREN** der stad Arnhem, willende, tot voorkoming van ongeregeligheden op den laatsten dag en avond van het oude en op den eersten dag en avond van het nieuwe jaar, de noodige maatregelen van politie doen bevorderen, maken overzulke met ingang van vóóre op dit onderwerp gedane publicatiën bekend, dat het niet geoorloofd is en bij deze expresselijk verboden wordt, gedurende opgenoemde dagen en avonden, of des nachts uit de huizen, op de straten, in de tuinen, pleinen en wandelingen der stad, geweer- of pistoolschoten of dergelijke te lossen, noch zwerwen, voetzoekers of andere vuurwerken af te steken.

Terwijl zij, welke, hiertoe niet beregtigd, met de bedoelde wapenen worden aangetroffen; gehouden zullen worden, als strijdig met den inhoud dezer publicatie gehandeld te hebben, en mitsdien evenzeer tegen hen, als tegen degenen, die zich werkelijk aan schieten of afsteken van vuurwerken hebben schuldig gemaakt; door den commissaris van politie zal worden gelopperd, zoo als het behoort; zulke de vrees voor hunne kinderen moeten overaan. En zal hiervan publicatie en affiche gedaan worden op plaatsen, waar het meest gebruiklijk.

Arnhem, den 29sten December 1838.

BURGEMEESTER en **WETHOUDEREN** der stad Arnhem, gesien hebbende art. 5 der wet, op de nationale milite, d. d. 27 april 1830, en art. 5 van het provinciaal blad van dit

Berijven de dezer ten dienste van de commissaris van politie, dat de beschrijving voor de nationale milite geschiedt van degenen, welke in het jaar 1839 zijn geboren en alzo op 29 Januarij 1839 hun 19de jaar ingetreden, en reepen dienvolgens op alle jangelingen, in dit jaar geboren, om, overeenkomstig Z. M. bevel van 7 augustus 1832, n. 74, met het behoorte extract, zoo zij elders geboren zijn (welk extract zonder betaling of zegel, door den ambtenaar van den burgerlijken stand kan worden afgegeven) zich ter secretarie dezer stad te verzoegen, ten einde opgave te doen van het n. van hun hujs en van de l. der wijk, waer in woonachtig zijn; voorts zich te laten inschrijven in het register der lotelingen over genoemd jaar, en wel:

Op woensdag, den 2den Januarij 1839.

des voormiddags van 10 tot 11 uur, die van wijk H. A.

» » 11 » 12 » » » » » B

» » 12 » 1 » » » » » C

» » 1 » 2 » » » » » D

Op donderdag, den 3den Januarij 1839.

des voormiddags van 10 tot 11 uur, die van wijk H. A.

» » 11 » 12 » » » » » B

» » 12 » 1 » » » » » C

» » 1 » 2 » » » » » D

Wordende een ieder gewaarschuwd, om, door getrouw op te komen, zich te behoeden voor de straffen tegen de nalatigen bij de wet bepaald, en voorts tot informatie voor de belanghebbenden alhier geinvaardigd de bepalingen, vervat bij art. 51—56 van de wet van 21 Januarij 1837; 28 november 1839; en van art. 8, 10 en 11 der wet van 27 april 1830; welke voor een ieder ter secretarie dagelijks, van af 's voormiddags ro tot 's namiddags 2 uren zullen ter lezing liggen.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid zal kunnen voorwenden, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruiklijk.

Arnhem, den 29sten December 1838.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 30 Dec. 2 El 3 Palm 3 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D.
Den 31 Dec. 2 El 2 Palm 7 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 11 D.

Advertentiën.

Op den 27sten December 1838, is, te ARNHEM, voorspoedig gevallen van eenen welgeschapen Zoon-vrouwe **A. H. P. S. T. A. Z.**, geliefde Behtgenote van

S. VAN NOORDUIS.
1ste Wijk, 1ste Kwartier, No. 1.

Den 18den December 1838 overleed, op den Huize **MEDLER**, bij **VORDE**, in den onderdom van ruim 67 jaren, de Hoog-Wed. geboren Vrouwe **BARONNE VAN DORPHE** tot **MEDLER**, geboren **BARONNE VAN HOFFEE** tot **WESTERPLIER**.

Heden overleed mijne geliefde hujsvrouw **M. R. I. M. DE ZWART**, in den onderdom van 81 jaren.

ARNHEM, **M. W. PHILIPPENS**,
den 28sten December 1838. 2de Luit. bij het 1ste Bat. Gekleede Schutterij.

+++ Men zal door den Notaris **JORDENS**, den 15den
+ + + Januarij 1839, des morgens om tien ure, ten huize van
+ **DUIJ M.**, te **Beventer**, in het openbaar verkoopen:

Ongeveer 150 zeer zware **EIKENBOOMEN** op **Dampink**, en eenige perceelen zeer zware **PEPPELLEN**, op **Elmerink**, in **Diepenveen**, staande, zoo in **belontmen** en **massa**, als in **perceelen**. Aan te wijzen door **BOTTERRAAN**.

Te Huur tegen primo Mei 1839 of eerder,

Het aangenaam en smaakvol aangelegd, met loozend water doorsneden **BUITENVERBLIJF NIEUWOLF**, met deszelfs wel behuurd **HEERENHUIS, STALLING**, enz., gelegen onder **Barneveld**, aan den weg op **Amersfoort**, in de presentieve nabijheid van den nieuw aan te leggen Spoorweg van **Utrecht op Arnhem**, — des verkiezende, mede **UIT DE HAND TE KOOP** met de daarnevens liggende **BOERENERVEN**, te zamen groot 165 **Bunders**. — Te bevragen ten kantore van den Notaris **H. M. E. J. METTENBRINCK**, te **Barneveld**, No. 170. — Brieven franco.

§ § + Men vraagt in eene **PAPIERFABRIEK**, om
+ + dadelijk in dienst te treden, tegen een goed loon, eenen
+ **PAKKER**, het lijsen goed verstaande.
Adres, onder Letter **H.**, met gefrankeerde brieven, bij den Boekverkooper **J. A. BOTTJER**, te **Arnhem**.

+ § + Er wordt gevraagd, om terstond in dienst te treden, eent
+ + **BURGERJUFVROUW**, van de protestantsche
+ godsdienst, tussehen de 30 en 40 jaren, die voldoende getuigschriften van haar gedrag en hare bekwaamheid in het **W. O. L. F. N.** en **L. I. N. N. E. N. - N. A. A. L. I. E. N.** benevens in het **W. A. S. C. H. A. N.** met de **W. A. S. C. H.** kan inleveren. — Het salaris wordt naar verdiensten geveendredigd zijn. — Iemand hierop achtgevend, verzoege zich ten spoedigste, met gefrankeerde brieven, onder Letter **A. B.** bij den Boekhandelaar **W. J. THIEME**, te **Arnhem**.

+ + + De Ondergeteekende, zich alhier als **M. Timmerman** gevestigd hebbende, verzocht zijne Sladgenooten om hantgunst en aanbeveling, tevens eene spoedige en naadwgezette bediening.

A. DE HAAS,
in de St. Janssteeg, No. 3.

+ § + **ARNHEM**. — De Gezigtkundige **MAGNUS MORIS**, berigt het geerde **Publiek** dat hij alhier spraken of te ontbinden is bij den **DE HULSTIJN** in het Logement den **Arend**, tot den 5den Januarij met zijn uitmuntend Assortiment van **GEZIGTKUNDIGE INSTRUMENTEN**, en wat verder tot dit vak behoort.

De Tandmeester, LEHMAN JOSEPH SON,

Zal, van To Januarij 1839 tot den 8ten van dezelfde maand, logeren in den Heer **RUP S.**, in de **Raats-Kojsaal**, te **Arnhem**.

Te Arnhem bij **C. A. THIEME**, Boekdrukker.